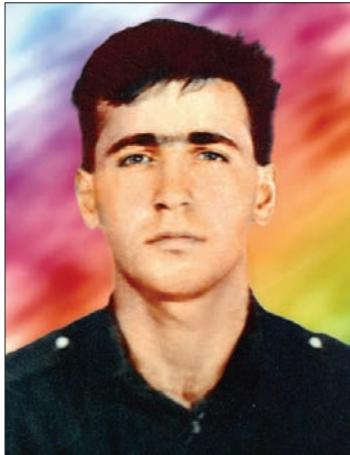

İKİ ŞƏHİD ANASI ZEYNƏB BAYRAMOVA:

“TƏKİ VƏTƏN SAĞ OLSUN”

Tarix boyunca şəhidlik xalqımızın mənliyində yaşayan yüksək əxlaqi keyfiyyət olmuşdur. Xalqımız Vətən və müqəddəs dəyərlər naminə həmişə döyüşmüş, bu yolda ölməyi yaşamaqdan üstün tutmuşdur. Mehəz bu səbəbdən Vətən, torpaq uğrunda canından keçənlər, özlərini fəda edənlər ölmürlər. Aylar, illər, fəsillər keçidkə, onların göstərdikləri igidliliklə dillərdə gəzir, nəsillərdən-nəsillərə ötürülür. Beləliklə, xalq öz igid, qəhrəman övladlarına qəlbində əbədi heykəl ucaldır.

Ən yeni tariximizin qanlı və unudulmaz səhifəsi olan Qarabağ savaşının başlanması ilə neçə-neçə, ürkləri Azərbaycanla vuran, mərd igidlərimiz könüllü olaraq nankor erməni silahlı dəstələrinin qarşısına çıxdılar, merdliklə vuruşdular. Belə mərd oğlanlardan biri də Naftalan şəhərində boyabaşa çatmış, Mehman Dilqəm oğlu Bayramov idi ki, hələ sovetlər birliyində hərbi xidmətdə mükəmməl öyrəndiyi aviasiya və rabitə texnikasını düşmənlərə yönəltmək üçün könüllü olaraq cəbhəyə yollanmış, Goranboy rayon ərazi müdafiə taborunun igidleri ilə birgə keçmiş Şəumyan rayonun Orta kənd, Gülüstan, Başkənd, Boris, İrkəc, Mənəş, Buzluq və digər yaşayış məntəqələrinin mənfur ermə-

ni daşnaklarından təmizləməsində böyük şücaətlər göstərmış, xalqın sevimlisinə çevrilmişdir. Əfsuslar ki, 1992-ci ilin iyulunda Qaraçanaq uğrunda şiddetli döyüşdə, amansız gülə onun həyatına son qoydu, sonsuz arzularını puç etdi. Lakin ən böyük ada, şəhidlik zirvəsinə ucaldı.

Vətənpərvərliyin ən ali məqamı – şəhidlik! Bu ucalığa yüksələnlərin ömr yolu şərəflə və örnək sayılır. Azərbaycan torpaqları erməni daşnaklarının təcavüzünə məruz qalandan bu günə kimi xalqımızın vətənpərvər övladları, yaşından asılı olmayıraq, ana Vətənin harayına səs verdi - ölmənin gözünü dik baxdalar! Ağbirçək, analar-anası Zeynəb anaya bu ağır bir dərd olسا da, köksünü düz tutdu, qurur duydu və dedi: Mehmanımla qurur duyuram... O, bu son dərəcə ağır dərdi, hələ 13 yaşı olan, məktəbdə nümunəvi şagird olan yeniyetmə Vaqife sezdirmirdi. Həmişə vətənpərvərlikdən danışar, tezliklə müharibənin bizim xeyrimizə qurtaracağını əminliklə bildiridi, çalışırdı o heç nə fikirləşmədən təhsilini artırınsın. Vaqif isə igid, cəsur qardaşı haqqında eşitdiklərini, döyüş şücaətindən yazılınları hər gün oxuyur,

həm qurur duyur həm də xəlvətərə göz yaşları axıdır, ürəyində erməni təcavüzkarlarına nifrəti çoxalırı. O, 20 iyun 1992-ci ildə qəpik-qəpik yığıdılı pulları-200 rublu (velosiped almaq üçün) düşünmədən belə döyüş bölgəsinə yardım etdi (Naftalan Şəhər İcra Hakimiyyətinin orqanı olan "Naftalan" qəzetiinin 20 iyun 1992-ci il tarixli nömrəsində - "13 yaşlı Vaqifdən nümunə götürün" məqəlesindən). 29 dekabr 1992-ci ildə yenidən Vaqif 3000-rubl, 1 ədəd yun ja-

ket, 210 kilogram meyvə, 110 ədəd siqareti Ağdərə rayonunun hərbiçilərinə yardım etdi. (Naftalan Şəhər İcra Hakimiyyətinin orqanı olan "Naftalan" qəzeti 29 dekabr 1992-ci il tarixli məqalə) Bu yeniyetmə sanki bunu etdiyikə bir az ovunurdu, mənəvi təskinlik tapırda, şəhidlik zirvəsinə ucaldı.

Vətənpərvər ailədə dünyaya göz açan Vaqif, Vətən kəlməsinin mənasını bu möcüzəli şəhərin dağında, dərəsində, çayında, çeşməsində ürəyinə hopdurmuşdu. Bu möcüzəli torpağın yetirdiyinə, bitirdiyinə, qeyri-adı sərvətinə heyran olmuşdu. Onu qəhrəman ruhda böyük də, ele bu vurğunluğu id. Vaqifi mənəvi ucalığa aparan yolu başlangıcı elə buradan dünyaya açılmışdı. Bu yolun onu böyük dünyaya aparacağını fikirləşən Vaqif Bayramov hərbçi olmaq üçün ürəyinin səsine qulaq asmışdı. Bir tərəfdən də qardaşının ölümü onun hərbçi

sinə çevrildi. O, idmanla çox cidd məşğul olur, texnikanın sırlarını dərindən öyrənirdi. Ali hərbi məktəbi müvəffəqiyətlə bitirdikdən sonra, Motoatıcı ixtisasına yiyələnərək, baş leytenant kimi, tağım komandiri vəzifəsi ilə Vətənə xidmət üçün döyüş bölgəsinə yollanıdı. Oxuduqlarını məharətlə praktikaya tətbiq edən gənc hərbçi tezliklə komandirlərin gözündə örnək zabitə, vətənpərvər, layiqli bir simaya çevrildi. Xidmətdə fərqləndiyinə və döyüş tapşırıqlarını şücaətlə yerinə yetirdiyinə görə Müdafia Nazirliyinin əmri ilə "Azərbaycan Respublikası Silahlı Qüvvələrinin 90 illiyi (1918-2008) "yubiley medalı ilə, "Azərbaycan Respublikası Silahlı Qüvvələrinin 95 illiyi "yubiley medalı ilə, "Qüsursuz xidmətə görə" 3-cü dərəcəli medalla, "Fəxri ferman", diplomlar, təşəkkürnamələrə mükafatlandırıldı. Döyüşlərin birində ayağından yaralanan fedakar zabit, müalicəsi sona çatmamış, birmənalı bildirdi ki, onun döyüş bölgəsinə getməyi vacibdir, yoldaşları tək qoymaq olmaz. O, her an komandirlilik etdiyi əsgərləri ayıq-sayıq olmağa çağırırdı. O, bilirdi ki, xain, xoflu düşmən yatmayıb, hər an, məqam düşdükçə, öz bed-nam hərəketlərini həyata keçirmək istəyindədir. Belə də oldu: Cəbhənin bütün istiqamətlərində mənfur erməni silahlı qüvvələri torpaqlarımıza qəfil hücum etdi, bu ilin aprelin 6-da qanlı vuruşmada, yağı düşmənin qarşısını müvəffəqiyətlə alan igid, cəsur Azərbaycan zabiti - Bayramov Vaqif Dilqəm oğlu 36 yaşında qəhrəmancasına şəhid oldu. Qəhrəmanlıq bir anın bəhrəsi deyil... Xarakterin, təriyənin, mənəvi yaddaşın gücü ilə diktə olunan keyfiyyətdir. O, elə bir keyfiyyətdir

ki, onun mahiyyətində təsadüf adlanan heç nə yoxdur.

Minlərlə xalq kütlesi Naftalan şəhərində böyük izdihamla öz şəhidini mərd və cəsur Vaqif Bayramovu son mənzilə yola saldı. Şəhidin valideynləri Zeynəb ana və Dilqəm ata ikinci dəfə oğul itkisinin nə qədər ağır olmasına baxmaya-raq, Vaqif Bayramovun şəhidliyindən qurur duyduqlarını bildirdilər: Təki Vətən sağ olsun!

İndi onların bir amali var: Tezliklə torpaqlar düşmən tapdağından azad olunsun, Qarabağda Azərbaycan bayrağı dalgalansın, gələcək nəsillər belə ağırları və acıları dadmasınlar, necə ki şəhid Vaqif Bayramovun həmişə ən ümde arzuları idi. Eyni zamanda Vaqifin övladları olan, 1 yaşlı oğlu Ümidi, 4 yaşlı qızı Aylını, 8 yaşlı qızı Zeynəb atasının arzulduğu kimi boyabaşa çatdırmaq, yüksək təhsil vermək baba və nənənin ən müqəddəs arzularıdır. Qəm yemə, Zeynəb ana Vaqif öz qəhrəmanlığı ilə tarixin yadına qızıl hərflərlə elə bir ad yazdı ki, o adı zaman tarix-dən-tarixə, əsr-dən-əsrə özü ilə yaşadacaq. O ad övladlarının ölüm yolunda bir çərəga döñecək.

Zabit XƏLİLOV,
"Respublika".